

nemingen. Zou men in Holland de Paardenposterij op dezelfde wijze organiseren, dan stond ons dit alles ook te wachten, en erger! Immers zelfs de rijke ingezetenen gebruikten hier voor hun weinige reizen nog hun eigen paarden of voeren met de schuiten, zodat de Paardenposterij zou moeten bestaan van de vreemdelingen. En dat voor een instelling, die het geheel van de reizigers hebben moest! Zowel de plaatselijke omstandigheden als de belangen van het koninkrijk verboden de Paardenposterij hier volgens dezelfde beginselen te vestigen.

Nergens als in Holland was zulk een groot aantal elkaar in alle richtingen kruisende wegen, die alle gebruikt werden door wagens en paarden. Moest men langs al die wegen stations vestigen, ofwel een blijvende rivaliteit in het leven roepen tussen de postmeesters langs de gekozen routes en de reeds gevestigde voerlieden langs die wegen, waar geen stations zouden komen? De particuliere voerlieden zouden de reizigers natuurlijk tegen lager tarief vervoeren dan het aan de postmeesters toegestaan en het er op aanleggen de Paardenposterij te vernietigen. Was het mogelijk dat hier te verbieden zoals in Frankrijk? Zou men aan de postmeesters een monopolie geven en plotseling aan de voerlieden het recht ontzeggen de reizigers te vervoeren en hen bestraffen, die reeds lange jaren van vader op zoon daarin hun bestaan gevonden hadden en er vaak rechten voor moesten betalen aan de steden?

De bestaande toestand liet ongetwijfeld veel te wensen over: zij bood niet voldoende waarborg aan de reizigers, die geheel waren overgeleverd aan de willekeur en de hebzucht van de voerlieden. *'Il est temps que la célérité et l'exactitude remplacent le désir sordide du gain, la lenteur et quelques fois la mauvaise foi'*.

Indien nu de commissie aan de reizigers alle voordelen van de Paardenposterij verschafte zonder schade aan de particuliere belangen en zonder nadeel voor het gouvernement, zou daarmee dan niet aan de bedoelingen van de koning voldaan zijn? En dat was te verwezenlijken. Er behoefde slechts te worden voortgebouwd op het bestaande, zonder dat iets nieuws nodig zou zijn. Men diende daartoe op bepaalde afstanden langs de grote wegen stations te vestigen, waar de reizigers zeker waren postpaarden te zullen vinden, en deze te stellen onder het toezicht van de te benoemen inspecteurs der Posterijen. Er moest steeds een voorgeschreven aantal paarden in de stallen van de postmeesters aanwezig zijn.